

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 461/05
20.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун и Горана Чавлине, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА и др., због кривичног дела крађе из чл. 165. ст. 1. Кривичног закона Републике Србије и др., одлучујући о жалбама браниоца оптуженог ББ и Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду К.бр.1215/03 од 28. 6. 2004. године, у седници већа одржаној дана 20. 4. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду и браниоца оптуженог ББ и пресуда Окружног суда у Београду К.бр.1215/03 од 28. 6. 2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.бр.1215/03 од 28. 6. 2004. године:

- оптужени АА, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела крађе из чл. 165. ст. 1. КЗ РС, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 6 месеци и за кривично дело тешке крађе из чл. 166. ст. 1. тач.3. КЗ РС, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 1 године и 8 месеци и за та дела осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 2 године;

- оптужени ББ оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешке крађе из чл. 166. ст. 1. тач. 3. КЗ РС у вези чл. 22. ОКЗ и за исто осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци;

- одлучено је да се оштећени упуте на парницу ради остваривања имовинско правног захтева;

- одлучено је, да се оптужени ослобађају од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде Окружног суда у Београду, жалбе су изјавили:

- браниоц оптуженог ББ, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи тако што ће овог оптуженог ослободити кривичне одговорности или блаже казнити;

- Окружни јавни тужилац у Београду, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи првостепену пресуду тако што ће оптужене АА и ББ осудити на казне затвора у дужем трајању.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж. 594/05 од 28.3. 2005. године, предложио Врховном суду да уважи као основану жалбу Окружног јавног тужиоца у Београду и да одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог ББ.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу чл. 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска, нашао:

Жалбе су неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка, а ни повреде кривичног закона, на које Врховни суд као другостепени, у смислу чл. 380. ЗКП пази по службеној дужности, па су стога неосновани необразложени жалбени наводи браниоца оптуженог ББ којим оспорава првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона.

По оцени овога суда, првостепени суд је свестрано и правилно ценећи изведене доказе и одбране оптужених АА и ББ, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично правној ствари и наведено образложење у првостепеној пресуди прихвата жалбени суд, те на исто упућује, па су стога необразложени наводи браниоца оптуженог ББ којим оспорава првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд налази да се жалбама браниоца оптуженог ББ и Окружног јавног тужиоца у Београду, неосновано оспорава првостепена пресуда и због одлуке о казни.

Првостепени суд је правилно утврдио све околности које су од значаја за изрицање казне, исте навео у својој пресуди и у образложењу пресуде дао разлоге којима се руководио када је оптуженом АА за извршено кривично дело крађе у протуженом трајању из чл. 165. ст. 1. КЗ РС утврдио појединачну казну затвора у трајању од 6 месеци а за извршено кривично дело тешке крађе у продуженом трајању из чл. 166. ст. 1. тач. 3. КЗ РС у вези чл. 22. ОКЗ, појединачну казну затвора у трајању од 1 године 8 месеци и када га је за та дела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године, и када је оптуженог ББ за извршено кривично дело тешке крађе у продуженом трајању из чл. 166. ст. 1. тач. 3. КЗ РС у вези чл. 22. ОКЗ, осудио на казну затвора у трајању од једне године и 6 месеци, које разлоге у свему прихвата и Врховни суд, јер налази да су овако изречене казне затвора сразмерне тежини извршени кривичних дела и степена кривичне одговорности оптужених као извршиоца и да су у конкретном случају такве казне нужне и довољне да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл. 5. ст. 2. ОКЗ, оствари сврха кажњавања из чл. 33. истог Закона, па су стога супротни наводи у изјављеним жалбама, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу чл. 388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

сд